

Ponson du Terrail: 73

Lepa židovka

Roman.

IX.

MAS DES VIGNES

— Saj to je pravi roman, kar mi tu pripoveduješ, — je prebil Vergniaud Guadeta.

— Roman, ki žal nikoli ne bo razvozljan, dragi moj, — je odgovoril Elie Guadet zamišljeno.

Vzdihnil je in nadaljeval:

— In to je bilo vse, kar se mi je posrečilo spraviti iz starega viničarja. Sicer sem pa prepričan, da niti on, niti kdo drugi ne ve nič drugega. Bela hišica se imenuje Mas des Vignes. Prej je bila last stare vdove, ki je pa umrla. Nekaj let je bila zaprta, nekega jutra so se pa njena vrata zopet odprla. Prišli so delavci, prepletkali so vrata in okna, prebelili stene in spravili v red notranjost. Čez nekaj dni se je pa ustavila pred hišico kočija.

Izstopila sta žena in deklica, obe črno oblečeni. Kočijaž je pogljal konje nazaj in ni ga bilo več na spregled. Od takrat prebiva zagonetna žena s svojo hčerko tu. Odkod sta prišli? Gospa je zelo dobrega srca in čez nekaj dni je bilo že znano, da je bogata. Beračem je dajala miloščino in podpirala je vse siromake v tem kraju. Često je padel tudi cekin v dlani ali kloboč siromašnega človeka. In če je presenečeni berač začel jati: »molil bom za vas, lepa gospa,« je dvignila solzne oči proti nebu in hitro odšla. V Saint-Emilion je hodila vsak dan, toda ustavljala se je samo na pošti. Vsak mesec in vedno ob istem času je za tri ali štiri dni izginila. Stari viničar mi je zatrjeval, da se vozi v Bordeaux. Potem se je pa zopet vračala v Mas des Vignes ter živela dalje svoje skromno in zagonetno življenje...

Tu je Elie Guadet za hip obmolnil. V njegovem pogledu je bilo toliko otočnosti in v glasu toliko ginenosti, da ga je prijel Vergniaud za roko in mu je krepko stisnil rekoč:

— Nadajuj!

In mladi mož je znova povzel besedo:

— Lahko si misliš, da to ni moglo zatreti ljubezni v mojem srcu. Baš nasprotno. Moja strast je s tem le še bolj

plamtela. Vsak dan sem stal na cesti, kjer sem srečaval svojo lepo in otožno neznancko. Končno je tudi ona opazila mojo vztrajnost in zdela se mi je, da se ne jezi, ker jo neprestano zalezujem. Oddravljal me je z melanholičnim nasmehom in nadaljevala svojo pot. Često sem hotel poklekni pred njo, toda zadostovalo je, da me je pogledala, pa mi je upadel pogum.

Pozneje jo je pa vedno spremljala hčerka. Nedolžnost je vedno branik kreposti. Sicer nisem mogel dvomiti, da je vdova. Toda po mojem prepričanju se človek nikoli ne more otresti vsake nade, pa naj bo še tako potr ali strit. Kakor veš, imam nekaj premoženja, sem častihlepen in podjeten, kar ti sem tudi jaz sanjal o slavi in če si me prehitel, ti mislim slediti. Do tega sklepa sem prišel nekega večera, ko sem sedel k mizi in ji napisal pismo.

Ah, vse, kar je kipel v mojem srcu, sem izlil na papir. Ljubil sem jo, in oboževal. Bila mi je vse na svetu in moja usoda je bila odvisna od njenega odgovora. Zasnubil sem jo, opisal sem ji svoje razmere in ji priznal, kakšne nade gojim v svojem srcu.

Svoje poslanstvo sem poveril staremu viničarju, ki sem z njim takrat govoril o nji. Še zdaj se mi zdi, da je trajala celo večnost ura, ki je minila od takrat, ko sem čakal skrit v vinogradu, da je odnesel viničar moje pismo v Mas in se vrnil. Sledil sem mu s pogledom. Ko sem videl, da je stopil na vrt, mi je zastalo srce. Ko je potrkal na vrata, me je obil mrzel pot in zdela se mi je, da bo zdaj zdaj po meni.

Slednjič se je vrnil.

Prinašal mi je pismo. Hotel sem vstati in mu stopiti naproti, pa so se mi kolena tako šibila, da nisem mogel. Samo moje srce je bilo polno radosti, kajti zdela se mi je, da mi prinaša pismo vsaj upanje, če že ne sreče. Stari viničar je pa odkimal z glavo, rekoč:

— Ubogi gospod Elie!

Te besede so me pretresle v dno duše. Obračal sem pismo v rokah in nisem si upal odpreti ga. Slednjič sem se ves iz sebe premagal, odprl pismo in ga prečital.

Guadet je obmolnil, globoko je vzdihnil in nadaljeval:

— Cital sem naslednje pismo:

»Gospod!

Vaše pismo me je ganilo, kakor more ganiti le ubogo ženo, ki ne pozna več v življenju sreče, ne upanja. Gorje,

ki me tare, je tako, da so vsi ljudje proti njemu brez moči. Privezana sem h grobu in sicer za vse življenje. Vsi, ki sem jih ljubila, so ločeni od mene. Ene je ločila smrt, druge debele stene jetnišnice, ki se morda nikoli več ne odpre. Oprostite mi, gospod, in pozabite name. Vaša radostna mladost je polna upanja in zločin bi bil prikleniti jo na izgubljeno življenje. Če me resnično ljubite, gospod, vas prosim na kolenuh, da zapustite Saint-Emilion in se vrnete v Bordeaux. Vsak dan bom vroče prosila boga, da vam pošlje srečo, in bog me bo uslišal.

S.....

— S to črko se je pismo končalo in obenem je bila podpis.

Elie Guadet je zopet obmolnil. Zdaj ga tudi Vergniaud ni več prosil, naj nadaljuje. Molčal je tudi sam. Mladenič je znova povzel besedo:

— Vse drugo boš lahko uganil sam, je-li? Izpolnil sem njevo željo. Naslednjega dne sem zapustil rojstno mesto in svoje stare starše in zdaj sem tu, srt, nesrečen, toda ne obupan, kajti nekaj mi pravi, da bo morda nekega dne...

Elie Guadet ni izgovoril svoje misli do konca. Tisti hip je namreč nekdo potrkal na vrata.

Mladi advokat je vstal.

— Kdo si drzne motiti naju? — je zagodrnjal nejevoljno. — Saj je že davno minil čas za posvetovanja. Saj bo kmalu noč.

Pri tem se je ozrl na svojega prijatelja in zapazil, da ima solze v očeh. In brž je pripomnil:

— Nič ne sme videti pri meni obokanega človeka. Stopi brž v sosedno sobo.

In Viktorin Vergniaud je odgrnil zavese, zakrivajočo vrata v sosedno sobo. Potisnil je skozi nje svojega prijatelja, potem jih je pa zopet zaprl in stopil hitro k vratom, vodečim na hodnik.

— Je gospod Viktorin Vergniaud doma? — se je začel prijeten ženski glas v senc, ko je mladi advokat odprl vrata.

— Jaz sem, advokat Vergniaud, madame, — je odgovoril in se umaknil s praga.

V sobo je stopila mlada žena, držeč za roko deklico. Obe sta bili črno oblečeni.

Pri pogledu na črno oblečeni neznancki se je Vergniaud zdrznil.

S princesami je hotel plesati

V soboto zvečer je priredil ameriški poslanik v Budimpešti Montgomeri na parku »Zofija« na Dunavu poslovični diner, ki so bili nanj povabljeni člani diplomatskega zbora in budimpeštanska gospoda. Na ladji so priredili po večerji ples in tu je vzbudil pozornost vse gospode mladenič, ki ni bil v smokingu, pač je pa zelo navdušeno plesal in se kar preveč stiskal k damam. Plesalke je med plesom tako privijal k sebi, da se je začela gospoda spogledovati, pa tudi zgražati. Končno je stopil k njemu uradnik ameriškega poslanstva in ga vprašal po imenu, ker ga ni nihče poznal.

Mladenič se je predstavil za 22letnega zasebnega uradnika Jakoba Kuxa in na vprašanje, kako je prišel na park, je odgovoril, da je splezal nanj po vrvi v pristanišču. Dejal je, da je hotel vsaj enkrat v življenju plesati s princesami, ker je moral sicer vedno plesati samo z natakaričami in modistkami. Posrečilo se mu je plesati z mnogimi elegantnimi damami in tako mu ni žal, da je storil ta korak. Podjetnega mladeniča so izročili policiji, ki ga je pa izpustila, ker je mogoče proti njemu postopati samo radi kršitve domačega miru.

Aleksander Jablonovski umri

V Parizu je umrl te dni znani ruski romanopisec in humorist Aleksander Aleksandrovič Jablonovski, star 63 let. Napisal je več povesti in romanov, med katerimi je vzbudil največjo pozornost roman »Gimnazijci«. Najbolj je pa zaslovel s svojimi humorističnosatiričnimi podlistki. Kakor Gogol, je bil tudi Jablonovski maloruski plemič in imel je z njim skupno potezo Malorusom lastnega humorja. Citatelji listov, ki je v njih priobčeval feljtone, so iskali v prvi vrsti njegov fin humor in ironijo, saj je bila v njem globoka življenjska modrost. Pisal je tudi zelo lepe povesti za otroke in iz življenja živali. Sodeloval je pri mnogih ruskih revijah in listih, kakor »Sin otečestva«, »Naša žizn«, Božji mir, »Rječ« itd. Posebno mnogo njegovih podlistkov sta priobčila »Kijevskaja misl« in »Rus-

koje slovo«.

Kakor vsa ruska inteligenca, je bil tudi Jablonovski liberalnih nazorov in za svojo prvo dolžnost je smatral napadati vladno, armado, administracijo, policijo, žandarmerijo, skratka vse organe, ki so ovirali razvoj ruske kulture. Seveda je tudi on sanjal o revoluciji, toda ne o taki, kakor je prišla. Ruska revolucija je namreč udarila v prvi vrsti po svojih protektorjih, socialistih in liberalcih. Tedaj se je zdrznil iz teh težkih sanj tudi Jablonovski in takoj je našel svoje mesto v beli armadi. Bil je evakuiran v Egipt in njegove prve emigrantske izkušnje je priobčil dnevniki Burceva »Obščeje delo« pod naslovom »Gosti pri angleškem kralju«.

Angleški prevod teh črtic je prvič opozoril Evropo na trpljenje ruske emigracije. V emigraciji je sodeloval sam pri listih narodne smeri, največ pri »Vozroždenju«, pri »Rulu« in »Segodnja«. Njegovo satirično pero je strupeno napadalo boljševike, ki so ga izmed vseh ruskih publicistov tudi najbolj sovražili. Zanimivo je, da je imel Jablonovski tovariša v Trockem, ko sta pred revolucijo skupaj sodelovala v »Kijevski misli«, v kateri je Trocki pisal o francoski in nemški politiki, seveda ko še ni nastopal kot marksist.

Iz Poljčan

— Strela udarila v kovačnico. Nad Poljčane in okolico je v nedeljo na večer ponovno prihrumela nevihta. Zlasti je bilo hudo proti 19. uri. Pozneje smo zvedeli, da je v Sp. Lažah gorelo. Strela je užgala kovačnico tamošnjega posestnika in gostilničarja g. Makarja. Ko je ljudi, ki jih je bilo takrat vse polno v gostilni (zatekli so se tja pred nevihto z Ljubčana, kjer je bilo žeganje) minil prvi strah, so šli takoj gasiti in so s pomočjo gasilcev iz Loč, ki so prihiteli tja naravnost s svoje prireditve, ogenj kmalu pogasili, tako da posestnik ne trpi prevelike skode. Takoj so se odzvali klicu na pomoč tudi poljčanski gasilci, ki pa jim ni bilo treba več intervenirati.

— Gasilška tombola v Makolah. V nedeljo ob 15. uri priredi lani ustanovljena makolska gasilska četa na trgu veliko tombolo s 160 prav lepimi dobitki; med glavnimi je spalnica iz javorjevega lesa. Karte so po 2 Din. Podprite mlado družtvo z obilnim obiskom!

Pristopajte k »Vodnikovim družbi«

POZOR!

Spalnice iz trdega vezanega in mehkega lesa, kakor tudi vse drugo pohištvo dobite najceneje pri Gospodarski zadrugi, Vegova ulica 6. 2335

14LETNA DEKLICA z dežele, z odličnim izpitom 4. mešč. v samostanu, išče v bližini obrtne šole stanovanje, kjer bi lahko v prostem času poučevala majhno deklico. — I. Kralj, Zeleniški.

KRK Cenjenim letoviščarjem priporočam svojo dobro restavracijo »Velebit« v mestu Krku. Prvovrstna domača prehrana dnevno 22 Din. Dobra vina. Lepe sobe poceni. Restavrant »Velebit«, Martin Šamanič — Krk, otok Krk.

Dijaške sobe oglašuje v »Slovenskem Narod«. — Beseda 0.50 para.

Pred nakupom si oglejte veliko razstavo otroških in igračnih vozičkov, stolic, holenderjev, malih dvokoles, triciklov, šivalnih strojev, motorjev in dvokoles v prostorih domače tovarne »TRIBUNA« F. BATJEL, LJUBLJANA, KARLOVSKA CEST. STA ŠT. 4. — Najnižje cene! Ceniki franco!

PLISE za volane v različnih gubah. SPECIELNI ENTEL oblek, volan, šalov i. t. d. AZURIRANJE, entel vložkov in cipk. PREDTISKANJE, VEZENJE MONOGRAMOV, zaves, perila.

Hitro, fino in poceni izvrši

Matek & Mikeš, Ljubljana poleg hotela Štrukelj

ZAHVALA

Vam vsem, ki ste nas ob težki izgubi našega nepozabnega očeta, starega očeta, tasta, strica in svaka, gospoda

JOSIPA REBEKA st.

ključavničarskega mojstra in meščana ljubljanskega

tolažili in počastili njegov spomin navzlic slabim vremenskim prilikam, da ste ga spremenili v tako častnem številu na njegovi zadnji poti, najlepša in iskrena zahvala.

Zlasti čutimo dolžnost, zahvaliti se vsem darovalcem vencev, zastopstvu Ljubljanskega Sokola, Zbornice za TOI predsedniku g. Jelačinu in gg. tajnikom, županu g. dr. Pucu in gg. občinskim svetnikom, Obrtniškomu društvu, Obrtniškemu vajenskem domu s častnim predsednikom g. Turkom in članstvu, Okrožnemu odboru obrtniških združenj in Bolniški blagajni samostojnih obrtnikov z g. Pristouom, Združenju ključavničarjev z g. Martincem, Katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov s predsednikom pred. g. kanonikom Strojem, odposlanstvu Prostovoljnega gasilnega društva, uradništvu OUZD, krajevni organizaciji JNS-Mestni trg in Stralskemu društvu »Sigurnost«.

Končno naša topla zahvala gg. pevcem Združenih pevskih zborov za petje ganljivih žalostink ter gg. Krapežu, kanoniku Stroj in Iglju za tolažilne govore ob grobu. — Iskrena hvala!

Ljubljana, dne 17. julija 1934.

ZALUJOČI OSTALI.

Tudi Vaša obleka bo kakor nova.

Ko jo pustite kemično čistiti in barvati v tovarni

JOS. REICH LJUBLJANA,

Poljanski nasip št. 4-6 Pralnica in svetilnišnica

SPALNICE iz orehove korenine, moderne, pleskane in kuhinjske oprave ter drugo pohištvo dobite najceneje pri Andlovic, Ljubljana, Komenskega ulica 34. 46/T

NUDIMO VAM

za majhen denar dobra oblačila.

A. PRESKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta št. 14. 6/T

Malinovec kg Din 16.—

Marmelada kg Din 15.—

samo pri

Černe Oskar spec. del.

Sv. Petra cesta 35, Ljubljana

ZAVESE

vam najlepše napravi po izbiri blaga specijalni odelek za zaveso — RUD. SEVER, Ljubljana, Marijin trg 2. — Kdor kupi blago pri meni, mu jih izgotovim brezplačno! 36/T

POZOR!

Celo pečeno piško se dobi vsak dan za 15.— Din v restavraciji »Pod skalco«, Mestni trg 11, pri Cigliču, kakor tudi različni, čevapčiči in vsakovrstna vina. 2343

KAKO SEM SI SPET PRIDOBILA SVOJEGA SOPROGA!

Bila sem obupana! Ko sem prebrala liste, pa sem nenadoma našla na članek o kremi Tokalon, ki vsebuje biocel — to čudovito novo odkritje. Kupila sem kremo Tokalon ter sem takoj spet dobila vso prejšnjo zapeljivo lepoto, ki jo moj mož toliko ljubi.

Ko sva se poročila, je moj soprogo oboževal mojo lepo čisto kožo — kožo, ki bi mogla zadiviti vsakega moškega.

3 DNI POZNEJE

Že po treh dneh sem bila na videz popolnoma druga žena s čisto kožo, mladostna in poželjiva. Moj mož se je spet zaljubil vame do blaznosti. Zahvaljujoč kremi Tokalon našla sem spet srečo in ljubezen.

Po rojstvu otroka pa se je moja koža izpremenila. Sprva sploh nisem posvečala pozornosti gubam in ohlapnosti mišic na licu, dokler nisem zalotila svojega moža v objemu neke druge ženske.

TUDI VI SI LAHKO PRIDOBITE LEPOTO KI JO LJUBIJO VSI MOŠKI

Krema Tokalon vsebuje sedaj biocel, močno koncentriran ekstrakt pridobljen od mladih živali, ki v resnici pomlajuje postarano in uvenelo kožo. Z uporabo te kreme lahko žene od 50, pa celo one od 60 let dosežejo polt, ki bo zbudila zavist mnogih mladih deklet.

dr. Janže Novak odvetnik itd.

Truplo blagopokojnega prepeljemo v petek, dne 20. julija 1934. po blagoslovitvi pred hišo žalosti, Linhartova ulica št. 20, ob 7. uri zjutraj v rodni kraj Notranje Gorice na tamkajšnje pokopališče

Prosimo tihega sožalja!

Ljubljana, Notranje Gorice, dne 18. julija 1934.

RAJKO in JURČEK, sinova; MARJA NOVAČ, mati; bratje in sestre ter ostalo sorodstvo.